

בארבע באה אצלי המשלחת הסוציאליסטית הצרפתית. סקרתי בפניהם בקצרה עיקרי סמלנו ותנועתנו ונשאלו שאלות. תחילה על יום, לבסוף על ידי. רציחתי שיטבירו לי מקור הכוח הקומוניסטי בצרפת. לכי דבריהם כוח זה יורד. שאלתי דעתם על ארה"ב של אירופה. הם בעד זה.

השיחה נמשכה שעהיים, ובתום השיחה הלכתי למרכז הספלגה. משה סיפר על נסיעתו באסיה. החל דבריו בארבע וסיים בשבע ועשרים. הולק ששמעתי אני היה תאור יום הנועה על עמי אסיה למבצע סיני.

- קראתי שנית את צור לברר בדיוק מה אמר יסכה ביום העוצר כשנחקר ע"י צור. מה שצור זוכר היטב הוא כי יסכה אמר למפקד הגדוד שלא יקח בחשבון "סנטימנטים". כשטאל אותו אחד המגדים (לא של משמר הגבול אלא של הצבא) מה יענה לערבים שימצא ליד המוצב - ענה שדמי: אלה ירחסוהו. אבל אין צור זוכר שיסכה הודה כי אמר כך גם למפקד משמר הגבול, איני זוכר בדיוק כל הבירור באותו לילה.

21.12.56, יום ו'

בבוקר ההיעצות על הוראות לאבן. נשחתפו איחן, דייך, יעקב הרצוב. נחקבל הבוקר כברק מאבן (יצא אהמול) כי המזכל הזמין אותו לפגישה דחומה בשאלת הפינוי. המרשילר מנה כל חולדות החקופה בין החלטה 2 בנובמבר ולבין חכניה הפינוי שנמסרה לברנס ע"י הרמטכל בעגישתם ביום 16 לח"ז (אבן לא ידע כלל על חכניה זו). היועץ הצבאי של המרשילר, טולה הפיני קבע על פי מסה

כי בשנים ליאנואר ישבו כוחות ישראל בטרחק של 150 קילומטר מקו שביחה הנשק
והזיקו 3/4 של חצי האי סיני. מוכל הזכיר הודעת אבן בשיחה של 12 לח"ץ כי
עד ראשית יאנואר יהיה הקו שלנו "קרוב לאל-עריס", כך שמרכיב שטח סיני יהיה
מוחזק ע"י צבא או"ם. אמר שחייב לראות בהודעת רמטכ"ל לברנס שנוי יסודי בטעם
ועל התפתחות זו חייב לדווח לעצרת. ביחס להביעה הרמטכ"ל ששיירות אספקה
ישראליות הותרנה להיכנס לדיוט סיני דרך קו צבא או"ם ציין המזכ"ל ששרם אל-
סיך הוא טריטוריה מצרית ריבונית. אבן ענה כי בטגישת ברנס-דיין הוסכם על
עלבי הפנוי הבאים, אם המזכ"ל מערער על הסכם זה - יטפור על כך לממשלה ובחור
זמן קצר יוכל להסיב. באנץ שאל מה ברם לשינוי לוח הזמנים. אבן אמר אינו
יודע, אבל הסיבה הכדינית ברורה: המצרים נכנסים לסיני בעקבות או"ם. האימונים
מקוהיר מחדשים. המידאיון שוב פועלים, יש הצהרות רשמיות שאניות ישראליות לא
תעבורנה בחעלה. והנאי הסכנה לבמחוננו כפי שהיו בסוף אוקטובר חוזרים.
המזכ"ל דרש *מחוננו* דחוף של חכניה המינוי בהזכירו שעליו לדווח
לעצרת לפני הסגרא. הביע נכונות לשמוע מאתנו מה הן כדיוק "הכסיונות"
(*Security Council*) שאנו סבורים כי יש לעשותן. אבן מען שמפרוהינו ברורות
שפדאיון לא יתרגו תושבינו, שלא יוקמו בסיסים חוקפניים נגדנו, שלא יוטלו
נגדנו הסגרים ולא ישללו זכויותינו בחעלה טואץ. בטיוט השיחה הדביש המזכ"ל
הדחיפות הנוערת של השאלה.

בטה הסביר שאל עריס למפיה קטורה עם עזה ועם חיפה, ומזון לתושבים
ולכות או"ם אפשר להביא רק מישראל, ולכן יש פעם שניסוג עד אל עריס ובאן
ניסאר. העירוהי שזהו אולם טקס מציאותי כשביל התושבים וכוה או"ם, אבל לא
כשביל נאצר התובע חזרה מה יהוא חושב לשטחו.

איתן הציע שנכנס כל האומות החופכות במליטים לשם טחרון בעית הפליטים.
ונזמין לכך גם מדינות ערב. זה לא יתגסס אולי, אבל זה יספר האקלים לטובתנו.